

dringen kun gaar ud paa at faae to betydelige Fiskerihavne, som kunde tjene det søgaaende Fiskeri, som jeg talte om, og det vil slet ikke for mig i nogen Maade have noget Afstrækkende ved sig, om det skulde ende med, at der blev Tale om Anlæg, der skulde koste ikke saa ganske saa Millioner, naar de blot blive fordelte paa denne Maade.

Bluhme: Jeg vil gjerne tage Ordet for at udtale min Tilslutning til de tvende Vædringsforslag, der angaa Forbindelsen over Esbjerg og Gjedser. Til den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling), der jo synes ikke at nære saa stor Sympathi for nogen af disse Linier, men dog nærmest for den over Esbjerg, vil jeg bemærke, at naar han siger, der var god Mening i, at Staten paatog sig at støtte Esbjerg, men at det var at betragte som en Exportpræmie for Jordbruget, da er dette ikke rigtigt. For det Første i saa Fald maatte jo enhver Udgift, som Staten bærer, for at støtte Handel, Industri og Forbindelse med Udlandet, ogsaa kaldes Exportpræmie, og ligeledes maatte Alt, hvad der anvendes paa Frihavn og Dampferger og Dampskibsforbindelser osv., betragtes som Exportpræmier for de paa-gjældende Landsdele. Men hvad der er Tale om her er, om de Midler, som ere fattede i Gang for at tilveiebringe en naturlig Udvikling af vort Jordbrug, Handel og Industri, virkelig anvendes paa en saadan Maade, at de naae Formaalet. Skal dette betragtes som en Exportpræmie for Jordbrug, saa maa Udgifter til Landeveie og til Jernbaner ogsaa betragtes derved. De Forbindelsesveie, som man søger at udvikle, de nytte baade Jordbrug, Handel og Industri. Naar nu det viser sig, at Forbindelsen over Esbjerg er utilfredsstillende, saa er den det ikke alene for Jordbruget; men der foreligger ogsaa Klager baade fra Handel og fra Industri her i Landet. Derimod vil jeg indrømme, at saaledes, som den ærede Ordfører for Mindretallet sagde før, udtalte han ganske aabent den Tanke, som ligger til Grund for hele den Trafik, der drives. Ordet blev nævnt med særlig Driftighed af det ærede Medlem fra Frederikshavn (Nyhölm), idet han sagde, at det var Kjøbenhavnernes, som søgte at gjøre sig gjældende paa disse Omraader. Jeg tror ubetinget,

at saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte sig, var det fra et særlig Kjøbenhavnst Standpunkt, han havde taget Sagen, hvilket jeg finder bestyrtet i, hvad vi hørte den høitærede Minister udtale, til hvilket jeg ubetinget langt mere kan slutte mig. Han udtalte for det Første, at dersom der var Tale om at bryde nye Baner, kunde han forstaa, at vi gif med til en saadan Subvention, en saadan Udgift, som den at etablere en Statsforbindelse over Esbjerg til England; det er rigtigt. Det er netop en ny Bane, som der er Tale om at bryde her. Der eksisterer ganske vist en Dampskibsforbindelse; men det er en meget ufuldstændig Dampskibsforbindelse, vi have med England. Der er nu Tale om, ved Statens Initiativ at tilveiebringe en saadan Forbindelse, hvorved baade Jordbrug, Handel og Industri kan være tilfreds. Der er Tale om at aabne Baner, hvorover saa at sige hele Bevægelsen fra Skandinavien til England kan gaa. Hvis vi ved Statens Hjælp etablere en passende Dampskibsforbindelse med England, saa er der ikke Tvivl om, at en betydelig Del af den skandinaviske Handel vil gaa denne Vej; der vil gaa en betydelig Transithandel ad denne Vej. Først vil Godstrafiken og saa vil Persontrafiken voge, naar der bliver en regelmæssig, god og hensigtsmæssig Dampskibsforbindelse. Jeg mener altsaa, at der er virkelig Tale om at bryde nye Baner; men jeg gaar videre. Ser man hen til andre Lande, og den nuværende Regjering er ikke saa bange for at hente Exempler fra Tyskland, saa ser man, at der venter Regjeringen ikke paa, at Befolkningen skal tage Initiativ, og saaledes ogsaa i det store Amerika, der siger Regjeringen: Der er Veien, vi maa gaa. Der maa vi støtte Anstrængelserne, ikke blot for at støtte hvad der eksisterer af Handel, Export og Import, men netop for at fremkalde det. I Sverige er man heller aldrig bange for at tage Initiativet paa forskellige Omraader og for at fremkalde Virksomheder og senere personligt Initiativ. Altsaa i saa Henseende er jeg fuldstændig enig med den ærede Minister, og netop paa Grund af hans egne Præmisser synes jeg, det er naturligt, at man sit Tanken stærkt frem paa dette Punkt og søgte at fremme Skibsfarten fra Esbjerg til England ved Statens Hjælp. Derimod er jeg mindre